

WSOY

LOTTIE

BROOKSIN

PÄIVÄKIRJA

KAOOTTISET
KAVERI-
KIEMURAT

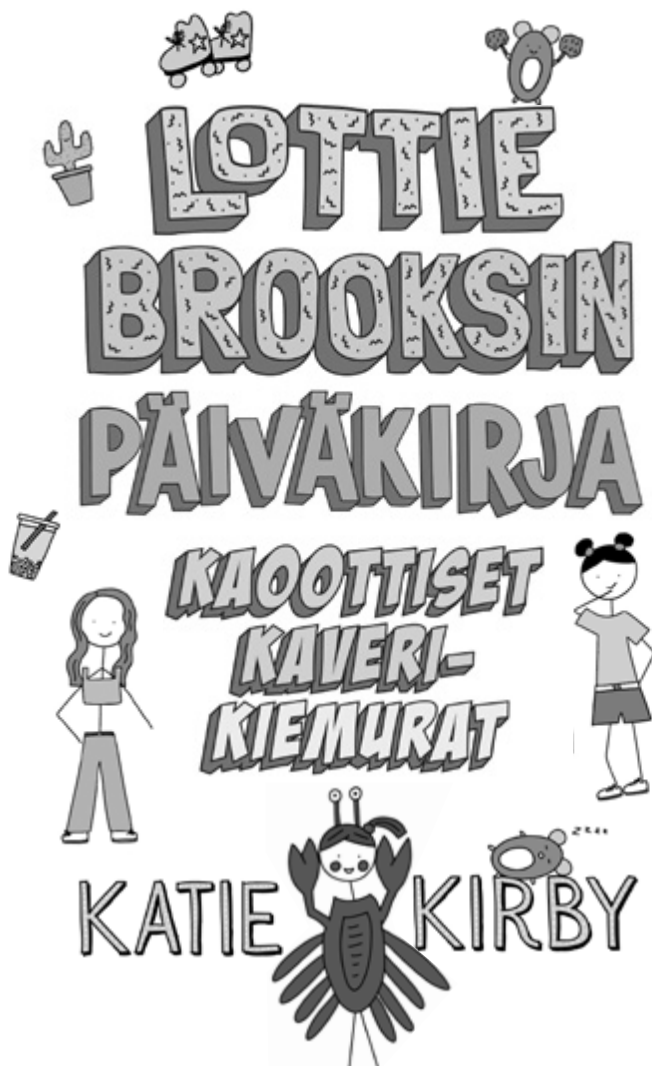

KATIE

KIRBY

SUOMENTANUT AILA HERRONEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

ENSIMMÄINEN PAINOS

ENGLANNINKIELINEN ALKUTEOS

THE CATASTROPHIC FRIENDSHIP FAILS OF LOTTIE BROOKS

TEXT AND ILLUSTRATIONS COPYRIGHT © KATIE KIRBY, 2022

COPYRIGHT © 2022 I'M DOING FINE LTD

SUOMENKIELINEN LAITOS © AILA HERRONEN JA WSOY 2025

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

LÖNNROTINKATU 18 A, 00120 HELSINKI

ISBN 978-951-0-51520-4

PAINETTU EU:SSA

TUOTETURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT TIEDUSTELUT: TUOTEVASTUU@WSOY.FI

*Zoe Telford-Reedille, joka
lähetti minulle ihan ensimmäisen
fanikirjeeni ja piristi päivääni!*

PERJANTAI 21. TAMMIKUUTA

Täällä ollaan taas! Anteeksi, että tässä kesti **NIIIIIIN** pitkään, mutta ostin viimein uuden päiväkirjan ja aion kertoa kaikista jännittävistä seikkailuistani... tai pitäisi kai sanoa noloista seikkailuistani, jos halutaan pysyä totuudessa niin kuin on ollut tapana.

(En ole vielä päättänyt rangaistusta, mutta luota minuun – ja puhun nyt sinulle Toby – et todellakaan halua saada tietää sitä!)

Oliko sinulla muuten ikävä minua?

Eikö?!

Aika tylyä!

Vitsi vitsi.

Oikeasti tässä on kai mennyt vasta viikko, mutta aika tuntuu pidemmältä, koska **NIIN PALJON** on tapahtunut sitten viime ”näkemän”. Kirjoitan kätevän listan kaikesta.

Okei, tässä tulee. Viime viikolla tapahtunutta:

- * Äiti on yhä sairaalassa, mutta pääsee vihdoinkin kotiin huomenna. Me olemme käyneet katsomassa uutta pikkusiskoani Davinaa – siis **BELLAA** (pakko oppia oikea nimi!) – pari kertaa, ja hän on supersöpö! Hän ei tee vielä juuri mitään, mutta hänelle täytyy kai antaa aikaa, koska hän on vasta kymmenen päivää vanha.
- * On **NIIN** ihanaa, että Molly palasi Australiasta. Me olemme nähneet melkein

joka päivä ja kaikki on ihan niin kuin
ennenkin!

- * Amber ja Poppy ovat enimmäkseen
pysytelleet poissa tieltä. Huh.
- * Olen vieläkin vähän kiinnostunut Danielista.
Siis ihan häviävän vähän. Melkein en yhtään.
- * En todellakaan haaveile hänestä koko ajan ja
kuolaa päiväkirjan sivuille.

En KOSKAAN

tee näin

- * Tai turha tässä on selitellä. Pidän Danielista **TOSI** paljon. Mutta shh! Älä kerro kenellekään.
- * Argh, ja nyt minä kuolasin **OIKEASTI** tälle sivulle! Ehkä klöntti ei näytä niin pahalta, jos piirrän sille kasvot?!

Moi! Minä olen kuolaklöntti nimeltä Nigel!

Voi SOS
miten ällöä!

- * Miksi minä aina eksyn aiheesta?! Aioin kertoa, mitä minulle on tapahtunut, mutta päädyin Nigel Kuolaklönttiin. Mistä minun pitikään puhua?
- * Ai niin... Danielista, joka on ihan unelma! (Hän on siis niiiiiin ihana ja kiva.)
- * Voitko aina välillä huutaa: **"RYHDISTÄYDY, LOTTIE!"** jos alan höpöttää Danielista liikaa? Leikin, että suostuit. Kiitos!

- * Hmm. Mitäs muuta? Hamsterit ovat **YHTÄ SÖPÖJÄ KUIN AINA**. Sinulla oli varmaan kovempi ikävä niitä kuin minua. Ne ovat ihan intopinkeinä nyt, koska hankin uudet riippumatot niiden häkkiin...

P.S. Hamsterit todella ansaitsevat nauttia elämästä, koska ne elävät yleensä vain kahdesta kolmeen vuotta. Eikö olekin epäreilua? Mutta shh, älä kerro Karvapallo Kolmannelle ja Sir Barnaby Vinkuselle. En halua, että ne järkyttyvät.

P.P.S. Piirsin hamsuille cocktailit, koska se oli minusta hauska idea. Mutta hamsterit **EIVÄT TODELLAKAAN**

juo alkoholia. Jos niiden vesikuppiin alkaa kaataa giniä, ne elävät satavarmasti PALJON vähemmän aikaa kuin kaksi tai kolme vuotta. Sitä paitsi vanhemmat voivat suuttua, jos heidän armas gininsä vohkitaan! Ettäs tiedät!

LAUANTAI 22. TAMMIKUUTA

Klo 9.45

Äiti tulee tänään kotiin! En malta odottaa! Aluksi oli tavallaan hauskaa, että kotona oli vain isä, koska hän ei ole niin tarkka esimerkiksi pyykkien viemisestä pyykkikoriin, sänkyjen petaamisesta, läksyistä ja ruutuajasta (yleensä). Sitä paitsi hän uskoo kaiken. Hän saattaa kysyä: ”Kauanko sinä olet ollut iPadilla, Lottie?” ja minä vastaan: ”Vasta viisi minuuttia”. Ja isä sanoo: ”Hyvä juttu, jatka vain.”

Vaikka yleensä olen ollut iPadilla jo kaksi tuntia! Hah!

Huono puoli oli isän kokkaaminen. Hän yritti kyllä. Kunpa ei olisi yrittänyt, vaan olisi tarjonnut suosiolla meille nugetteja ja pizzaa. Se olisi käynyt hyvin. Mutta hän halusi niin kovasti näyttää äidille, miten ”upea aviomies ja isä” hän on, että hän yritti kokata **IHAN** liian vaikeita ruokalajeja, jotka menivät ilmiömäisesti pieleen.

Viime viikonloppuna isä yritti laittaa sunnuntailounasta, mutta unohti ostaa kaikki tärkeät ainekset. Niin kuin vaikka kanan tai lihan. Niinpä meillä oli ruoaksi paahtopaistin sijaan "paahtokalaa" eli käytännössä karrelle paistettua lohta ja ruskeaa kastiketta. Eikä kala ollut edes filee vaan kokonainen. Sellainen, jossa on jäljellä naama ja silmät ja kaikki!

Minä ja Toby saimme elinikäisen trauman!

Näen vieläkin painajaisia siitä... unet ovat usein tosi kummallisia: lohella on hassut pikkukädet, ja se soittaa pientä kitaraa. Superoutoa.

Hmm... saatoinkin olla vähän tyly, mutta en todellakaan halunnut laulaa yhteislauluja kuolleen merenelävän kanssa, kun yritin nukkua kauneusunia. Sama se, vaikka Herra Kalanen osasikin soittaa supermakean version Harry Stylesin kappaleesta "Watermelon Sugar"!

Klo 16.16

Jee, äiti tuli kotiin! Tässä talossa asuu nyt viisi henkeä. Ihan hullua! Tai seitsemän, jos laskee hamsteritkin, niin kuin minä teen.

Ja syystä. Nehän ovat monissa asioissa paljon taitavampia kuin Toby!

Olen pitänyt Bellaa sylissä koko iltapäivän. Hän tuoksuu ihan uskomattoman hyvältä, vähän kuin mansikkapirtelöltä. *Mmmmmm.*

Äiti näyttää vähän erilaiselta kuin ennen. Tosi väsyneeltä.

Sanoin: "Vau, äiti, näytätpä sinä väsyneeltä!"

Äiti sanoi: "Kiitos, Lottie."

"Joo... Sinulla on ihan mielettömän isot silmäpussit."

"Mm... Kiitos, Lottie."

"Ja tummat silmänaluset... Ja sinun ihosi näyttää vähän harmaalta."

"Kiitos vain, Lottie."

"Sinä näytät oikeastaan tosi paljon vanhemmalta..."

"OK! KIITOS VAIN, LOTTIE, MENI JO PERILLE!"

Sanoin: "Okei, ei tarvitse huutaa, äiti. Minä vain sanoin."

Ehkä vauvan saaminen vanhentaa tai jotain...

Äiti ennen Bellaa

Äiti nyt...

En kyllä tajua miksi... Vauvan hoitaminen vaikuttaa tosi helpolta. Nehän vain nukkuvat koko ajan.

PÄIVÄN MIETELAUSE:

Muista ostaa äidille ryppyvoidetta
synttärilahjaksi. Hän ilahtuu varmasti.

SUNNUNTAI 23. TAMMIKUUTA

Klo 4.23

Heräsin juuri tosi ärsyttävään ääneen. Se kuulosti vähän oravalta, joka oli joutunut ketun kynsiin. Tai tuo saattoi olla vähän outo vertaus, koska nyt kun mietin, en ole tainnut ikinä kuulla oravan sanovan mitään. Täytyy tarkastaa asia myöhemmin.

Menin katsomaan, mistä ääni tuli, ja se tuli Bellasta! Olin aivan äimänkäkenä (ihana sana!). Miten noin häviävän pienestä vauvasta voi lähteä noin kova ääni?!

"Mitä nyt, äiti? Mikä Bellalla on hätänä?!" kysyin.

"Hänellä on nälkä, rakas. Hän vain haluaa maitoa."

"Eikö hän voi odottaa aamuun, niin kuin normaalit ihmiset?"

Äiti nauroi. ”Ei harmi kyllä voi. Vauvoilla on ihan pikkuruinen masu ja niiden täytyy syödä aluksi tosi usein.”

Vauvoilla ei ole minkäänlaisia käytöstapoja.

Klo 4.47

En saanut unta, koska jäin miettimään sitä oravajuttua. Hiivin alakertaan katsomaan puhelinta – jep, arvasit oikein, äiti on niitä ärsyttäviä ihmisiä, jotka kieltävät kännykän viemisen omaan huoneeseen yöksi. (Paitsi äiti saa tietenkin itse käyttää puhelinta vuorokaudet ympäri. Epäreilua!)

Selvisi, että oravat päästävät vaikka minkälaisia ääniä. Ne vinkuvat, murahtelevat ja haukkuvat. Jännää!

En meinaa vieläkään saada unta, koska minusta ei ole mukava ajatella haukkuvia oravia. Se tuntuu jotenkin huonotapaiselta.

Klo 10.02

Heräsin siihen, että isä ravisteli minua tylästi. "Herää, Lottie. Ei hätää. Minä olen tässä."

"Mitä tapahtuu?!" Olin todella hämmäntynyt.

"Luulin, että sinä näit painajaista!"

”En... Näin vain unta, että olin... orava.”

Uni oli oikeastaan aika mukava. Paljon mukavampi kuin pelottava Herra Kalanen pikku kitaroineen.

”Aijaa... No, sittenhän kaikki on hyvin. Kuulosti vain vähän siltä kuin olisit haukkunut.”

”Hah hah.... en. Kuulit varmasti väärin.”

Minä olen kyllä superouto.

Klo 16.12

Ei ole todellista, miten paljon ääntä vauvoista lähtee.

Bella on näköjään vaihtanut alituisen nukkumisen alituisen itkemiseen.

Hän on kiljunut kurkku suorana kaksi tuntia putkeen.
Mikään ei tunnu auttavan.

Kysyin äidiltä, mikä Bellalla on tällä kerralla hätänä, ja äiti vastasi: ”Hänen pitää varmaan röyhtäistä.”

Ajattele, jos joutuisi itkemään tuntikausia yhtä röyhtäisemistä! Anna mennä vain, pikkuinen! Samaa perhettä tässä ollaan!

Klo 17.47

Muita syitä, miksi Bella itkee:

- * hänellä on nälkä
- * vaippa pitää vaihtaa
- * häntä pestään
- * hänet laitetaan omaan vauvankoppaansa
- * hän on nukahtamaisillaan
- * hän herää
- * hän kakkaa
- * hän pieraisee
- * vaikka mitä muuta, mistä kenelläkään ei ole aavistustakaan.

Siis mikä draamakuningatar!

Klo 18.33

Olin juuri käynyt suihkussa ja tuoksuin raikkaalta kuin kedon kukkaset, kun äiti sanoi: "Lottie, voitko pitää Bellaa hetken? Minun pitää käydä vessassa."

Avuliaana tyttärenä vastasin: "Totta kai".

Yhtäkkiä...

YÄÄH.

OLIN YLTÄ PÄÄLTÄ VAUVAN OKSENNUKSESSA.

Tobyn kommentit eivät todellakaan auttaneet asiaa.

Minun piti käydä uudelleen suihkussa, koska en halua haista huomenna koulussa homeisilta muroilta, jotka ovat unohtuneet pariksi kuukaudeksi sängyn alle (mitä minulle ei tietenkään ole käynyt koskaan).

Olen muuten muuttanut mieltäni: vauvat ovat tosi kuvottavia!

SALAINEN JA YKSITYINEN

NÄPIT IRTII!

Nyt loppui ilkeiden tyttöjen
mielistely. Hyvästi lempinimi
KURKKUTYTÖ. Tervetuloa kevät
ja uusi upea Lottie!

Voisiko Lottie hurmata ihanan Danielin
koulumusikaalin tähtenä? Rooli LAULAVANA RAPUNA
ei ole pelkkää ruusuilla tanssimista, mutta ei sitä
ole myöskään koulunkäynti muuten. Paras ystävä
Molly aloittaa samalla luokalla Lottien ja Jessien
kanssa, mutta myös muut huomaavat Mollyn
mahtavuuden eikä kaverikiemuroilta välttää.

KATIE KIRBY on brittiläinen kirjailija ja kuvittaja.

Lottien kommellukset sopivat täydellisesti

Nolo elämäni -kirjasarjan faneille.

Kirjan on suomentanut AILA HERRONEN.

Lue myös:

	 9 789510 515204
www.wsoy.fi	N84.2 ISBN 978-951-0-51520-4